НА ЗДЫМКУ (злева направа): Кукіна — студэнтка хімфака, Камянецкі — студэнт геафака, прафесары Ермоленка і Годнеў, Пятровіч—студэнт біяфака, Какашынскі — студэнт гістфака, Машкоўскі — студэнт фізмата.

ПАСТУПАЮЧЫ ВА УНІВЕРСІТЭТ

Не без добрых душ на свете,-
Кто-нибудь свезет в Москву;
Будешь в университете-
Сон свершится на яву.

Некрасов.

Да Вялікай пролетарскай рэволюцыі навука была пад сям'ю замкамі для мільённых працоўных мас. Толькі адзінкі, перамагаючы ўсе перашкоды, ледзь-ледзь прабіваліся «ў людзі».

У нашай краіне прапоўная моладзь не мае ніякіх перашкод у набыцці ведаў, у авалодванні навукай.

Рабфакаўцы набліжаюцца к заканчэнню вучэбнага года. Выпускнікі сур'ёзна і ўпарта рыхтуюцца да залікоавай сесіі. Яны ведаюць, што пры паступленні ў вышэйшыя навучальныя ўстановы прыдзецца вытрымаць сур'ёзны конкурс.

Студэнты ўжо зараз выбіраюць сабе спецыяльнасці: адны пойдуць на фізмат, другія на гістфак, трэція на біяфак. Я надзвычай цікаўлюся хіміяй і мару аб хімічным факультэце.

На рабфаку мы навучыліся самастойна працаваць над кнігай, атрымалі грунтоўныя веды фізікі, матэматыкі, хіміі, геаграфіі, гісторыі і з поспехам можам прадаўжаць вучобу ў вышэйшай навучальнай установе.

Мы ведаем, што ў нашай краіне няма лішніх людзей. У мінулым чорнарабочы, беспрытульны сёння — рабфакавец, а заўтра студэнт вышэйшай навучальнай установы.

Большэвіцкая партыя, кіруемая таварышом Сталіным, усёй нашай моладзі дае пуцёўку ў жыццё.

Студэнт 2-га курса рабфака БАЛАШОЎ.

НАША СТУДЭНЦТВА — ШЧАСЛІВАЯ МОЛАДЗЬ

Акадэмік Ц. БУРСТЫН

Да Кастрычніцкай рэволюцыі ў Расіі, а ў капіталістычных кранах і цяпер, усё студэнцтва складалася і складаецца з дзяцей буржуазіі, буйнага чыноўніцтва і, часткова, заможнага сялянства. Дзяржава не забяспечвала студэнтаў ніякімі сродкамі; вучоба была платная, толькі частка дробна-буржуазнага студэнцтва атрымоўвала ільготы ў форме вызвалення ад платы за вучобу.

Ва ўсіх амаль капіталістычных краінах, галоўным чынам у Германіі і Аўстрыі, існавалі студэнцкія аб'яднанні, у якія прымаліся студэнты толькі арыйскага паходжання. Задачай гэтых нацыяналістычных аб'яднанняў было падняць шавіністычныя і антыпролетарскія настроі, шырока выкарыстоўваючы антысеміцкую дэмагогію. У аб'яднанні ўваходзіла так званае вечнае студэнцтва, якое не вучылася, а займалася «аховай» арыйскага духу ва ўніверсітэтах, наладжваючы па некалькі разоў у год разгром няўгодных ім соцыяльных і нацыянальных адносінах студэнтаў. Гэтыя аб'яднанні з'явіліся пасля імперыялістычнай вайны соцыяльнай апорай і касцяком гітлераўскіх штурмавых арганізацый.

Ужо напярэдадні вайны ў капіталістычных краінах была вялікая перавытворчасць інтэлігенцыі. Значная колькасць скончыўшых вышэйшыя навучальныя установы не маглі прымяніць атрыманыя веды на практыцы.

У сучасны момант за граніцай становішча інтэлігенцыі катастрафічнае; яркай ілюстрацыяй гэтага з'яўляецца скарачэнне ліку навучальных і навуковых установ, скарачэнне кантынгенту набораў, прапаганда супроць паступлення ў вы-

шэйшыя навучальныя установы і супроць навукі наогул.

У краінах капітала шырока распаўсюджаны словы «няшчасце быць маладым».

Якая-ж каласальная розніца паміж становішчам моладзі ў капіталістычных краінах і становішча моладзі ў нас, у краіне соцыялізма, дзе няма капіталістаў, няма памешчыкаў, няма эксплаатацыі чалавека чалавекам, дзе будуецца радаснае, шчаслівае жыццё.

Наша студэнцтва—гэта маладыя рабочыя калгаснікі, гэта дзеці рабочых і калгаснікаў, дзеці совецкай інтэлігенцыі.

Наша партыя, наша дзяржава аказвае максімальную дапамогу і бацькоўскія клопаты совецкаму студэнцтву, забяспечвае яго стыпендыяй, утульнай, цёплай і светлай кватэрай, культурным абслугоўваннем, штодзенна клапоціцца аб яго здароўі.

Наша моладзь мае неабмежаваныя магчымасці павышаць сваю кваліфікацыю. Наша моладзь не мае клопатаў у падшуканні работы пасля заканчэння вучобы. Наша студэнцтва ўпэўнена ў сваёй будучыні, упэўнена ў заўтрашнім дні.

У нас мінулыя батракі, чорнарабочыя часта становяцца выдатнымі спецыялістамі, вучонымі.

Апошняя пастанова нашай партыі і ўрада аб павышэнні заработнай платы настаўнікам—яркі паказчык выключных сталінскіх клопатаў аб чалавеку. Гэта пастанова садзейнічае далейшаму паляпшэнню работы нашых школ, нашых ВНУ; яна садзейнічае выхаванню моладзі, павышэнню граматнасці і ўзняццю культуры.

Мы ідзем па шляху гіганцкага росквіту соцыялістычнай культуры. Мы ідзем па шляху радаснага шчаслівага жыцця. Перамога за намі. Парукай гэтаму—мудрае кіраўніцтва вялікага **Сталіна.**

ЗАКАНЧВАЮЧЫ УНІВЕРСІТЭТ

Я смела іду насустрач сваёй будучыні. Я ўпэўнена, што ў Совецкім Саюзе, у краіне соцыялізма заўсёды знойдзецца для мяне работа, якая адпавядае маёй кваліфікацыі, маім жаданням. Чатыры гады таму назад я прышла на фізмат з вялікім жаданнем вывучыць самыя любімыя і самыя «рамантычныя» для мяне навукі.

Чатыры гады... Якім багатым зместам напоўнен для мяне гэты час! Мы, выпускнікі, раслі і развіваліся разам з нашым выхаваўцам - універсітэтам.

Нельга, аднак, сказаць, што работа ў нашым універсітэце, наша вучоба былі наладжаны ўзорна. Нам прышлося перажыць цэлы рад недахопаў і недадзелак у вучэбным працэсе.

Цяпер перад намі адказнейшая задача — напісаць дыпломную работу. Трэба думаць, што з гэтай задачай справяцца нашы дыпломнікі. Я, у прыватнасці, працую над цікавай, яшчэ мала распрацаванай тэмай — новай тэорыяй электрамагнітнага поля Борна. Тэма даволі складаная, яна патрабуе напружанай працы. Думаю, што змагу скарыстаць атрыманыя мною веды і абараніць дыплом з паказчыкамі не горшымі, чым мела ў вучобе. Я канчаю універсітэт, але адчуваю, што мне трэба вучыцца і яшчэ раз вучыцца.

Апошняя пастанова аб настаўніках выклікала ў нас дыпломнікаў, небывалы энтузіязм. Мы з радасцю прыступілі да пачэснай педагагічнай работы.

У нашай краіне, дзе па кожным кроку адчуваюцца сталінскія клопаты аб людзях, вялікае шчасце быць настаўнікам, выхоўваць падрастаючае пакаленне. **ПЕРЛАМУТР.**

Весела жывём і спорна працуем

Вялікае свята—Першае мая студэнцтва III курса заолагаў біяфака сустрэла з найлепшымі паказальнікамі: больш 80 проц. студэнтаў здалі дысцыпліны на «добра» і «выдатна».

На курсе за ўвесь навучальны год не было ніводнай адзнакі «дрэнна». Нашы студэнты ўзялі абавязацельства і надалей не зніжаць якасці вучобы.

У прадсвяточныя дні на курсе радаснае ажыўленне: адны рыхтуюць да дэманстрацыі лозунгі, плакаты, партрэты правадыроў, транспаранты; другія ў сваіх пакоях упрыгожваюць куткі кветкамі і партрэтамі, запрашаюць таварышоў на свята да сябе.

— Весела і радасна правядзем свята і ўдарна будзем працаваць пасля свята,—заяўляюць у адзін голас студэнты III курса заолагаў.

П. ПЯТРОВІЧ.

КУЧЫНСКІ

ЧВА рэктара БДУ.

ГЭТА МАГЧЫМА ТОЛЬКІ У НАС

Наша партыя і ўрад удзяляюць велізарную ўвагу навукы і асвеце. Выступаючы на III з'ездзе комсамола, Владзімір Ільіч гаварыў, што трэба вучыцца, вучыцца і яшчэ раз вучыцца. Яшчэ ў гады барацьбы на франтах грамадзянскай вайны, барацьбы з унутраным ворагам, барацьбы з гаспадарчай разрухай — партыя і ўрад адкрывалі школы, інстытуты і універсітэты.

Лепшы вучань Леніна таварыш Сталін асабіста займаецца справамі школы. Дзякуючы яго кіраўніцтву, яго клопатам, нашы школы, нашы настаўнікі, нашы студэнты знаходзяцца ў найлепшых умовах.

Толькі ў краіне соцыялізма, у выніку ажыццяўлення ленінска-сталінскай нацыянальнай палітыкі партыі — ордэнаносная БССР мае каля двух дзесяткаў вышэйшых навучальных устаноў, да сотні тэхнікумаў, тысячы школ і дашкольных устаноў. Выдаткі на народную асвету ў нас каласальна ўзраслі.

Нова-пабудаваныя карпусы нашага ўніверсітэцкага гарадка, дасканалае абсталяванне нашых ла-

бараторый, новабудуемы інтэрнат наглядныя паказчыкі клопатаў дзяржавы аб асвеце. Калі ў 1935 г. дзяржава выдаткавала на аднаго студэнта БДУ 2521 руб., то ў гэтым годзе выдаткоўваецца на аднаго студэнта 3117 руб., г. зн. на 23 проц. больш.

У гэтым годзе выдаткі на культурнае абслугоўванне студэнта павялічваецца на 60 проц. Таксама на 60 проц. павялічваюцца выдаткі на медабслугоўванне.

Дзе магчымы яшчэ такія клопаты, такія выдаткі на асвету, акрамя нашай соцыялістычнай радзімы!

У фашысцкай Германіі, Польшчы і інш. краінах растуць толькі выдаткі на вайну, на новыя ўзбраенні. Ва ўніверсітэтах і іншых вышэйшых навучальных установах даюць асвету толькі сынкам багатых. Акрамя высокай платы за навучанне, для бяднейшых слаёў там існуе яшчэ цэлы рад абмежаванняў. Для рабочай і сялянскай моладзі там шырока расчынены дзверы турмаў, фашысцкіх засценкаў, канцэнтрацыйных лагераў. Ды наважта канчаць вышэйшыя навучальныя ўстановы, калі чорная здань беспрацоўя заўсёды стаіць над большай часткай моладзі, пачынаючай самастойнае жыццё.

Для совецкай моладзі адкрыты неабмежаваныя магчымасці творчай працы на карысць соцыялізма ў любой галіне нашай соцыялістычнай гаспадаркі і культуры. Хочаш быць вучоным, інжынерам, педагогам, лётчыкам, артыстам— і ты ім будзеш.

Совецкая моладзь добра разумее, што ўсё гэта дала нам наша партыя, кіруемая вялікім Сталіным, і ўсведамленне гэтага выклікае вялікую любоў да нашай партыі і радзімы.

Мы можам прывесці тысячы прыкладаў небывалага ў свеце гераізма нашай моладзі. Гэта наша моладзь паказвае соцыялістычную прадукцыйнасць працы, гэта моладзь падымае са дна мора караблі, ляціць у стратасферу, будуе новыя гарады, асвойвае Арктыку. Сотні юнакоў і дзяўчат урад узнагародзіў ордэнамі.

Наш універсітэт за 15 год свайго існавання даў тысячы новых высока кваліфікаваных спецыялістаў. Многія з іх працуюць на адказнейшых участках соцыялістычнай гаспадаркі — пераўтвараюць торф у вугаль, вынаходзяць новыя рэсурсы для соцыялістычнага будаўніцтва, з'яўляюцца добрымі настаўнікамі і навуковымі работнікамі. Кожны студэнт павінен добра ведаць, што ён толькі тады будзе поўнацэнным будаўніком соцыялізма, калі ў дасканаласці авалодае навукай, а гэтага можна дабіцца толькі ўпартай працай, вучобай на «выдатна».

У нас ёсць студэнты — «выдатнікі», якія паказваюць прыклады вучобы. Але, на вялікі жаль, такіх студэнтаў дзесяткі. Лепшымі з іх з'яўляюцца Пятровіч — біяфак, Машкоўскі — фізмат, Камянецкі — геафак, Какашынскі — гістфак, Кукіна — хімфак і др.

Наш універсітэт рыхтуе высокакваліфікаваныя кадры для работы ў вышэйшых навучальных і навуковых установах, а таму разгортванню навукова - даследчай работы студэнты павінны удзяляць вялікую ўвагу.

Прайшоўшая канферэнцыя навукова-даследчых гурткоў зрабіла значны зрух у разгортванні гэтай работы, але яшчэ ёсць і такія факультэты, дзе канкрэтна амаль нічога не робяць (гістфак).

Шырока разгортваючы соцспаборніцтва і ўдарніцтва, разгортваючы рух выдатнікаў, знішчаючы недахопы, павышаючы якасць выкладання, — мы поўнасцю выканаем свае абавязкі, дадзім краіне соцыялізма добра падрыхтаваных высока-кваліфікаваных работнікаў, узброеных марксісцка-ленінскай тэорыяй, адданых партыі і совецкай уладзе, гатовых у любую мінуту выступіць на абарону нашай радзімы.